

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010394
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2012:3112010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Gáboríka a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. novembra 2012 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

D. F.
nar. XX.XX.XXXX v Y. W., trvale bytom X.-M., č. XX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne č.k. 1T/44/2012-70 zo dňa 04.06.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Trenčíne č. k. 1T/44/2012-70 zo dňa 04.06.2012 bol obžalovaný D. F. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne č. Pv 1045/11-10 zo dňa 02.03.2012 pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 139 písm. c), písm. e) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 10.09.2011 v čase okolo 02.00 hod. v rodinnom dome v obci X.-M. č. XX fyzicky napadol svoju manželku G. F., nar. XX.XX.XXXX takým spôsobom, že ju sotil do hrudníka, v dôsledku čoho menovaná padla na zem, kde pri páde G. F. došlo k zraneniam a to zlomenine 6. rebra vľavo bez posunu a zmliaždenie ramena, následkom čoho po dobu 14 dní nebola schopná bez pomoci inej osoby samostatne sa obliekať, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor okresnej prokuratúry. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že súd prvého stupňa pochybil pri hodnotení dôkaznej situácie, keď nekriticky a jednostranne vyhodnotil dôkazy v neprospech poškodenej. Jej tvrdenia nie sú spochybnené do takej miery, aby súd mohol prijať záver o oslobodení obžalovaného. Výpoveď poškodenej neobsahuje žiadne rozpory, ktoré by dovoľovali spochybňovať pravdivosť jej tvrdení. V podrobnostiach uviedla a popísala všetky významné okolnosti vzniku zranení, ktoré jej mal obžalovaný spôsobiť. Aj dcére poskytla rovnako zhodné informácie, keď sa začala o incident zaujímať. Napokon jej tvrdeniu neodporuje ani výpoveď svedkyne X., ktorá poškodenej pomáhala pri problémoch súvisiacich so zranením. Žiadal preto, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátil vec súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní sa v celom rozsahu stotožnila s dôvodmi podaného odvolania a žiadala tomuto vyhovieť.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho výroku rozsudku, ako aj

správnosť postupu konania, ktoré tomuto predchádzalo a dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a tieto aj zákonným spôsobom vyhodnotil a správne dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. So závermi súdu prvého stupňa, tak ako sú tieto podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, sa aj odvolací súd v celom rozsahu stotožnil. Tak predovšetkým vo veci stáli proti sebe dve tvrdenia. Na jednej strane tvrdenie poškodenej, že zranenia jej spôsobil obžalovaný tak, že ju sotil a spadla na podlahu, na druhej strane tvrdenie obžalovaného, že manželke zranenia nespôsobil. Jediný objektívny dôkaz vo veci je znalecký posudok znalca z odboru zdravotníctva, podľa ktorého zranenia poškodenej mohli byť spôsobené pádom na zem, resp. tvrdú podlahu. Podľa názoru krajského súdu však ďalšie dôkazy produkované súdom prvého stupňa vnášajú do vierohodnosti tvrdenia poškodenej dôvodné pochybnosti. Poškodená išla na ošetrovanie až o tri dni po inkriminovanej udalosti, manželovi nič počas tejto doby nepovedala ani sa nikomu nesťažovala. Ani svedkyni X., ktorá jej následne pomáhala pri ošetrovaní nepovedala, ako ku zraneniu došlo. Dcéra poškodenej a obžalovaného však tvrdenie matky spochybnila do takej miery, že skutočne bolo potrebné pri rozhodovaní aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. Podľa jej názoru otec nikdy nebol agresívny, skôr matka, ktorá vyvolávala konflikty a viackrát bezdôvodne volala na otca policajtov. Matka tiež vo zvýšenej miere požívala alkohol a stávalo sa, že pod vplyvom alkoholu aj spadla. Vychádzajúc z uvedeného aj podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné takúto alternatívu jednoznačne vylúčiť a následne nebolo možné bez akýchkoľvek pochybností rozhodnúť o vine obžalovaného.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry za dôvodné, rozsudok súdu prvého stupňa považoval za správny a zákonný a následne odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.